

Universitätsbibliothek Paderborn

**Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm
Collectio Regia**

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

X. De confeßis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

P. C.
ANNO
CHRISTI
1145.
INNOCENTIVS LVGDVNENSE I. FRIDERICVS II. IMP.
S. LUDOVICVS REX FRANC. 435

maluerit, de iure suo debet apud eosdem iudices experiri, nisi ut eos suspectos poterat recusare simili poena, si contrafecerit, puniendus.

I X.

Eum qui super dignitate, personatu, vel beneficio ecclesiastico obtainendis, cum aliquo litigat possessore, ob partis aduersae contumaciam causa rei seruandae in ipsorum possessionem statuimus non mittendum, ne per hoc ad ea ingressus patere valeat vitiosus; sed liceat in hoc casu contumacis absentiam, diuina replente praesentia, etiam lite non contestata diligenter examinato negotio ipsum fine debito terminare.

X.

Statuimus ut positiones negatiuas quæ probari non possunt nisi per confessionem aduersarii, iudices admittere possint; si æquitate suadente viderint expedire.

X I.

Legitima suspicionis causa contra iudicē assignata, & arbitris a partibus (secundum formam iuris) electis, qui de ipsa cognoscant, sæpe contingit, quod ipsis in idem conuenire nolentibus, nec tertiu aduocantibus, cum quo ambo, vel alter ipsorum, procedant ad decisionem ipsius negotii, ut tenentur, iudex proferat excommunicationis sententiam contra eos, quam ipsi tum propter odiū, tum propter fauorem partium, diutius vilipendunt. Quare causa ipsa plus debito prorogata non proceditur ad cognitionem negotii principalis. Volentes igitur morbo huiusmodi necessariam adhibere me-

Concil. Tom. 28.

Iii ij